

SABRINA JEFFRIESOVÁ

Nebezpečná túžba

Vydal Slovenský spisovateľ, a. s.
Miletičova 23, 821 09 Bratislava 2
E-mail: info@slovenskypisovatel.sk
www.slovenskypisovatel.sk
Zodpovedná redaktorka Tatiana Žáryová
Prvé vydanie
Tlač FINIDR, s. r. o., Český Těšín

Z anglického originálu Sabrina Jeffries: The Danger of Desire,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve Pocket Books,
An Imprint of Simon & Schuster, Inc., New York 2016,
preložila Miriam Ghaniová.

*Tento príbeh je fikcia. Všetky mená, postavy, miesta a udalosti sú
výplodom autorkinej fantázie alebo súčasťou vymysleného príbehu.
Akákoľvek podobnosť so skutočnými miestami, udalosťami
a žijúcimi či nežijúcimi osobami je náhodná.*

Copyright © 2016 by Sabrina Jeffries, LLC

All rights reserved

Translation © Miriam Ghaniová 2023

Cover Design © Simona Borovská 2023

Cover Photo © Maria Chronis, VJ Dunraven Productions/

PeriodImages.com, Pi Creative Lab and Contributors

© Shutterstock

Slovak Edition © Slovenský spisovateľ, Ltd, 2023

ISBN 978-80-220-2517-1

*Micki Nudingovej,
vdďaka ktorej sú moje knihy vždy lepšie.
Si najlepšia!*

Pod'akovanie

Ďakujem Lori Pacourekovej, že v rámci charitatívneho úsilia Authors for Cats dala Deliinej mačke meno Flossie. Tvoja stará mama Florence (Flossie) by bola pyšná!

1

Londýn august 1830

Keď Warren Corry, markíz z Knightfordu, prišiel na spoločenskú udalosť benátske raňajky, ktoré usporiadali vojvoda a vojvodkyňa z Lyonu, ľutoval, že zostal vonku až do skorých ranných hodín. Včera večer bol skutočne rád, že sa vrátil do mesta, ktoré ponúkalo rozptýlenie, až vypil toľko brandy, že by to stačilo na naloženie suda sled'ov.

Bol to zlý nápad, keďže vojvoda a vojvodkyňa sa rozhodli usporiadať tú prekliatu udalosť na pražiacom slnku na trávniku svojho honosného londýnskeho sídla. V ústach mal sucho, žalúdok sa mu dvíhal a v hlave sa mu presúvalo stádo slonov.

Jeho najlepší priateľ Edwin by mal byť vd'ačný, že Warren dodržal slovo.

„Warren!“ ozval sa ženský hlas až bolestivo blízko.
„Čo tu robíš?“

Bola to Clarissa, jeho sesternica, ktorá bola zároveň Edwinovou manželkou – a dôvodom, prečo Warren vyliezol z postele v takúto pre neho nezvyčajnú hodinu.

Zaclonil si oči, aby sa na ňu mohol pozrieť. Ako zvyčajne mala vzhľad krehkej rozprávkovovej bytosti. Dobře však vedel, že sa neradno dať obalamutiť jej sladkým úsmevom. „Musíš tak kričať?“

„Nekričím.“ Naklonila hlavu. „Vyzeráš zle. Zjavne ste sa včera večer v Klube svätého Juraja skvele bavili. Buď to, alebo si ešte nadránom zabrúsil do nevestinca.“

„Vždy sa výborne bavím.“ Alebo aspoň nemyslel na noc, preto zvykol hýriť až do rána.

„A práve preto sa na teba vôbec nepodobá, že si prišiel. Najmä keď tu nie je Edwin.“ Prižmúrila naňho oči. „Počkaj chvíľu – poslal ťa Edwin, však? Pretože sám nemohol prísť.“

„Čože? Nie.“ Naklonil sa, aby ju pobožkal na líce. „Človek nemôže prísť na návštevu, aby videl svoju obľúbenú sesternicu?“

„Môže. Ale zväčša to nerobí.“

Warren si vzal z podnosu okoloidúceho sluhu pohár šampanského. „No dnes to urobil. Počkať, o kom to vlastne hovoríme?“

„Veľmi zábavné.“ Vzala mu pohár a zamračila sa. „Toto nepotrebuješ. Zjavne si ešte nevytriezvel.“

Vytrhol jej ho a narýchlo ho vypil. „A práve preto potrebujem dorovnať hladinu.“

„Vyhýbaš sa téme. Poslal ťa sem Edwin, aby si ma špehoval?“

„Netrep absurdnosti. Chcel sa len uistiť, že si v poriadku. Poznáš svojho manžela – neznáša, keď musí byť na panstve s tvojím bratom, kým si v meste.“ Pozrel na jej rozširujúci sa pás. „Najmä keď si... nuž... takáto.“

„Kristepane, nezačínaj aj ty. Už tak je dosť zlé, že okolo mňa s Niallom neustále poletujú a obávajú sa, aby som si nejako neublížila, ale ak ťa poslal, aby si to začal...“

„Nie, prisahám. Len ma požiadal, aby som prišiel, ak ma pozvú. Tak či onak musím byť v meste, preto

som si povedal, prečo sa nezastaviť u Lyonsovcov?“ Mávol prázdny pohárom. „Vojvoda má vždy vynikajúce šampanské. Už som si však dal, takže pôjdem.“

Chytila ho za ruku. „To teda nie. Už ťa takmer nevidám. Zostaň chvíľu. Práve sa začína tancovať.“

Ach nie. Clarissa sa mu už roky snažila nájsť manželku a v poslednom čase ona aj Edwinova sestra Yvette Keanová zdvojnásobili svoje úsilie. Pravdepodobne preto, že obe boli teraz už šťastne vydaté a mysleli si, že pre starého mládenca je ženba to pravé.

Dnes nemal na takéto ťahy náladu. „Prečo by som mal tancovať s množstvom vyškerených slečien, pre ktoré som len vhodná trofej? Som ešte príliš pod parou na to, aby som odvracal nenápadné otázky o tom, aká by mala byť moja budúca manželka.“

Zachmúrený výraz prezrádzal jej úmysly rovnako dobre, akoby ich vyslovila. „Dobre. Buď teda starý mrzút, ak chceš. Mohol by si si však zatancovať aspoň so mnou. Ešte vždy mi to ide, aby si vedel.“

Bezpochyby. S výnimkou katastrofálneho debutu bola Clarissa vždy temperamentná žena, ktorú by nezabrzdilo ani niečo také nedôležité, ako že pod srdcom nosí dediča rezervovaného a výstredného grófa z Blakeboroughu.

Clarissa a Edwin boli takí rozdielni, že Warren občas uvažoval, čo na sebe tí dvaja vidia. Lenže vždy keď bol svedkom ich zjavnej náklonnosti, uvedomil si, že ich manželstvo musí spájať niečo hlbšie ako osobnostné vlastnosti. Vzbudzovalo to v ňom závišť.

Zamračil sa. Bolo to absurdné. Nemal v úmysle oženiť sa ešte veľmi dlho. Aspoň nie dovtedy, kým nebude oveľa starší. Aj vtedy by dal prednosť žia-

dostivej vdove, ktorá by dokázala znášať jeho... osobitosť. Rozhodne nechcel nejakú plachú slečinku, ktorá by ho mienila využiť ako rebríček do vyššej spoločnosti.

Alebo ešte horšie, svätuškátku ako jeho matka, ktorá by mu vyčítala každý pokus užiť si. Zabudnúť.

Clarissa sa zahľadela do davu. „Keď si už tu, tak... ehm... potrebujem láskavosť.“

Dočerta. „Akú láskavosť?“

„Vieš, spravil by to Edwin, keby nemusel byť v Hertfordshire a pomáhať môjmu bratovi vyriešiť veci ohľadom rodinného majetku,“ bľabotala. „A Niall...“

„Akú láskavosť?“ zdôraznil.

„Poznáš slečnu Deliu Trevorovú?“

Slečnu Deliu Trevorovú? Bože, vari sa mu Clarissa nikdy neprestane snažiť niekoho dohodiť? „Našťastie nie. Predpokladám, že je to nejaká mladá debutantka, ktorú si vzala pod svoje krídla.“

„Nie tak celkom. Aj keď Deliu uviedli do spoločnosti len túto sezónu, je takmer v mojom veku... a je to moja priateľka. Jej brat zomrel minulý rok pri strašnej nehode a ona s jeho manželkou Brillianou Trevorovou zostali samy, s panstvom zaťaženým dlžobami, ktoré musia udržiavať. Preto Deliiina teta, lady Pensworthová, priviedla obe do Londýna na sezónu.“

„Agatha Pensworthová, manželka zosnulého baróna Penswortha? Tá žena, ktorá bývala skvelou priateľkou mojej matky?“

„To je ona. Predpokladám, že ste sa už stretli.“

„Pred rokmi, ešte pred matkinou smrťou. Pokiaľ si dobre pamätám, nikdy si nebrala servítku pred ústa.“

„Ona len neznáša hlupákov. A prechováva náklonnosť k svojej neteri, preto sú všetky v meste.“

„Aby jej urodzenosť mohla týmto dvom mladým dá-
mam nájsť manželov.“

„Áno, aj keď si myslím, že lady Pensworthová má
väčšiu starosť o Deliu, keďže manželka zosnulého pá-
na Trevora mu už porodila dieťa, ktoré zdedí majetok,
nech už je akýkoľvek. Aby bola Delia zaujímavejšia,
lady Pensworthová jej darovala veno vo výške tisíc
libier, čo by malo prilákať nejakých vhodných džentl-
menov.“

„Mňa nie,“ ohradil sa.

Prevrátila oči. „Isteže teba nie. Nie je vždy všetko
len o tebe, kristepane. Navyše, ona potrebuje rozhod-
ne niekoho mladšieho. Veď má len dvadsaťtri rokov.“

Rozhodne niekoho mladšieho? „Náhodou, nie som taký
starý. Som rovnako starý ako tvoj manžel.“

„To je pravda.“ Oči jej zaiskrili. „A vzhľadom na
tvoje nočné hýrenie máš zrejme výdrž oveľa mladšieho
muža. V tmenom svetle by ti nikto nehádal tridsaťtri
rokov.“

Spýtavo sa na ňu pozrel. „Nežiadala si ma náhodou
o pomoc, moja milá? Nejdeš na to veľmi múdro.“

„Ide o to, že sa bojím o Deliu, ktorá sa mi v posled-
nom čase zdá byť dosť roztržitá. Neustále dostáva
nejaké odkazy, ktoré si vždy potajomky odskočí
prečítať, a uprostred plesov zaspáva. A čo je naj-
horšie, hovorí, že sa nemôže zúčastniť na našich
benátskych raňajkách, ktoré som naplánovala čiastočne
v nádeji, že ju zoznámim s vhodnými džentlmen-
mi.“ Vrhla naňho jedovatý pohľad. „Vhodnými mla-
dými džentlmenmi.“

Bez ohľadu na to, čo si myslela jeho uštipačná ses-
ternica, tridsaťtri rokov nebolo veľa. „Možno má na to
tvoja priateľka iný názor.“

Clarissa naňho zdvihla obočie.

„Iste. Potrebuje manžela a ty sa jej tak láskavo snažíš predostrieť nejakých potenciálnych na výber.“ Uškrnul sa na ňu. „Aké je od nej nevďačné, že sa nepodvolila tvojim plánom.“

„Prestaň si zo mňa ťahať. Kedy naposledy si videl, aby nejaká slobodná žena s obmedzenými vyhlídkami odmietla možnosť zúčastniť sa na večierku v dome grófa a grófkky s našimi konexiami?“

Nerád to priznal, ale mala pravdu. „Tak čo chceš, aby som urobil?“

„Popýtaj sa v Klube svätého Juraja. Zisti, či o nej džentlmeni nepočuli nejaké klebety. Preskúmaj, či niekto nepozná nejakého darebáka, ktorý... nuž... snoril okolo nej kvôli venu.“

Konečne to pochopil. Možno ho naozaj nechcela dať dokopy so svojou priateľkou.

Počas svojho debutu pred rokmi sa Clarissa stala objektom záujmu jedného darebáka, čo jej aj jej bratovi takmer zničilo život. Preto mala tendenciu dávať pozor na ženy, ktoré by sa mohli stať obeťami lovcov majetku.

Vskutku, keď sa dozvedel, čím prešla – a predtým v menšej miere aj Edwinova sestra –, začal si oveľa viac uvedomovať, ako ľahko sa muži priživujú aj na tých najväznejších ženách.

Práve preto Edwin chodil do Klubu svätého Juraja a Warren sa k nemu pridala, aby ochránili ženy zo svojich rodín pred nástrahami spoločnosti, darebákmi a lovcami majetkov.

Predsa však nebolo ľahké splniť, čo Clarissa žiadala. „Uvedomuješ si, že ak sa začnem v klube vypytovať na situáciu nejakej slobodnej mladej dámy, naši členovia budú predpokladať, že mám záujem jej dvoriť?“

„Nezmysel. Všetci vedia, že dávaš prednosť padlým holubiciam pred dámami zo slušnej spoločnosti.“

„Ja nemám najmenší problém s dámami zo slušnej spoločnosti... pokiaľ sú ich manželia nevšímaví alebo mŕtvi. Tak je to totiž oveľa menej komplikované.“ A takých žien bolo v okolí dosť, čo bol jeden z dôvodov, prečo nemal záujem sa ženiť. Nikdy nemal núdzu o spoločnosť v posteli a nemusel si pri tom dať nasadiť manželské okovy.

„Chcem tým povedať,“ pokračovala podráždene, „že každý pozná tvoje preferencie. A klásť otázky je predsa cieľom Klubu svätého Juraja, nemám pravdu? Má to byť miesto, kde si páni môžu overiť charakter rôznych nápadníkov.“

„Pre ich príbuzné,“ poznamenal stroho. „Nie pre priateľky ich príbuzných.“

Clarissa naňho pozrela. „Nemá v rodine žiadneho muža, ktorý by ju chránil. Všetko nasvedčuje, že si našla niekoho nevhodného, a preto sa správa čudne. Nechcem, aby uviazla v katastrofálnom manželstve. Alebo ešte horšie.“

Obaja vedeli, čo je to „horšie“, pretože Clarissa tým sama prešla. Dopekla. Už nejaký čas nebol Clarissiným opatrovníkom, no ona ešte vždy vedela, ako naňho.

Dodnes ho hrýzlo, že nevedel, čo sa jej stalo, kým sa stal jej opatrovníkom, že na to musel prísť jeho najlepší priateľ.

„Spravil by si mi tým veľkú láskavosť,“ pokračovala Clarissa. „Vieš čo? Je tu, tak mi dovoľ, aby som vás predstavila. Môžeš sa s ňou chvíľu porozprávať a uvidíš, či je moje znepokojenie opodstatnené. Ak si myslíš, že to prehánam, môžeš odtiaľto s mojím požehnaním odísť a už sa ňou nikdy neza-

ťažovať. Ak si však budeš myslieť, že by som mohla mať pravdu...“

„Dobre, ale mám to u teba. A ver mi, že si svoj dlh neskôr vyberiem.“ Prinútil sa k úsmevu. „Prinajmenšom ma budeš musieť zoznámiť s nejakou kyprou vdovou s voľnými mravmi a chuťou sa zabávať.“

„Hm.“ Prevrátila oči. „O tom sa budem musieť porozprávať so svojim švagrom. Má medzi takýmito ľuďmi viac konexií ako ja.“

„Bezpochyby.“ Jej švagor využíval ľudí „tejto sorty“ ako modely pre svoje obrazy. „Lenže s Keanom sa môžem porozprávať aj bez tvojej pomoci. Asi sa teda uspokojím s tvojím prísľubom, že sa neuraziš, ak odmietnem tvoje pozvanie na večierok.“

„Jestvovala vôbec možnosť, že by si ho prijal? Šokujúce. Predsa som však dúfala...“

„Tak kde je tá žena, s ktorou sa mám stretnúť?“

Clarissa vzdychla. „Naposledy som ju videla pri fontáne.“ Keď sa obrátila tým smerom, stuhla. „Čo to tí chlapi, preboha, robia s Deliou?“

Prešla cez trávnik a on ju nasledoval, pričom si prezeral skupinu, ku ktorej mierila: ženu obklopenú tromi mladými džentlmenmi, ktorí zrejme lovili ryby – ryby? – vo fontáne.

Mužov poznal. Jeden bol opilec, druhý známy zhýralec a tretí notorický hazardný hráč menom Pitford. Všetci traja boli lovci majetku.

Nečudo, že Clarissa mala o svoju priateľku strach.

Obrátil pozornosť k dievčine, ktorá k nemu stála chrbtom, oblečená v modrozelených károvaných šatách s ružovo-žltou pruhovanou šatkou a komplikovaným účesom s pierkami, ktorý jej pridával dobrých tridsať centimetrov výšky.

Prvýkrát si zaželal, aby ich nový kráľ nebol nedáv-

no zrušil povinnosť nosiť smútočné odevy za zosnulého Juraja IV. Dokonca aj fádne čierne a sivé šaty všade navôkol by boli lepšie ako táto pestrofarebná príšernosť.

Navyše každá žena, ktorá sa takto obliekla, musela byť nedbanlivá trúba. Vzdychol. V lepšom prípade to bude otrava, v horšom príšerná nuda. Zo všetkého najviac neznášal hlúpe ženy, pokiaľ mu, pravda, nesedeli v lone v nevestinci. V tom prípade na inteligencii skutočne nezáležalo.

Keď sa priblížili, Clarissa sa ozvala: „Čo sa tu deje?“

Žoviálny chlapík s lícami červenými od priveľa šampanského odvetil: „Slečne Trevorovej sa zlomila spona na náramku a spadol do fontány, tak sa ho snažíme vyloviť, aby si nezamočila rukávy.“

„Radšej by som si zničila celé šaty, než by som sa mala pozerieť, ako mi ten náramok ešte viac poničíte svojím štuchaním,“ odvrkla dievčina prekvapivo tichým, hrdelným hlasom. „Keby ste ma, páni, nechali prejsť, vylovila by som ho sama.“

„Hlúposť, my to zvládneme,“ namietli zvyšní dvaja, zatiaľ čo sa naťahovali o palicu, ktorú držal opilec. Pritom sa im podarilo pichnúť slečnu Trevorovú do ruky.

„Au!“ Pokúsila sa im palicu vytrhnúť. „Prepánajána, páni...“

Warren už videl dosť. „Ustúpte, chlapci.“ Pretlačil sa cez tých somárov. Vyhrnul si rukáv saka čo najvyššie, strčil ruku do fontány a vylovil náramok. Potom sa obrátil, aby ho podal mladej dáme. „Predpokladám, že je váš, slečna.“

Keď naňho zaskočene pozrela, zmeravel.

Mala tie najkrajšie modré oči, aké kedy videl.

Jej šaty však boli spredu ešte otrasnejšie a zvyšok

nestál za zmienku. Bola vysoká a štíhla, s nie veľmi obdareným hrudníkom, mala obstojnú pleť, ostrý nos a dosť drzo pôsobiace ústa. Bola to celkom pekná bruneta, ale rozhodne nie žiadna krásavica. A nebola jeho typ. Ani náhodou.

Ale tie oči...

Medzi dlhými čiernymi riasami sa leskli ako hviezdy na podvečernej oblohe, až mu z toho pohľadu túžobne zovrelo vnútro. Absurdné.

Až kým sa jej pery neroztiahli do iskrivého úsmevu, ktorý sa vyrovnal žiare jej očí. „Ďakujem, pane. Náramok je dar od môjho zosnulého brata. Obávam sa však, že ste si pri jeho vyťahovaní zničili košeľu.“

„Nezmysel.“ Podal jej ho. „Mám skvelého komorníka, ktorý sa o to postará.“

Keď si od neho brala šperk, na tvári mala zvláštny výraz. „Ste ľavák.“

Zdvihol obočie. „Ste bystrá.“

„Nemôžem si to nevšimnúť, keďže aj ja som ľaváčka. Nie je nás veľa.“

„Prinajmenšom nikto, kto by sa k tomuto nešťastiu hlásil dobrovoľne.“ Ešte nikdy sa nestretol s dámou, ktorá by to urobila.

„To je pravda.“ S iskrou v oku si odložila náramok do kabelky. „Odkiaľživa počúvam, že je nevhodné byť ľavákom.“

„Ja zase, že je to znak podriadenosti diablovej.“

„To tiež. Hoci keď som naposledy navštívila Lucifera, tváril sa, že ma nepozná. A čo vy?“

„Z toho, čo viem, sa s ním dá prehodiť slovo len na večierkoch. V posledných dňoch je dosť zaneprázdnený. Má problém vtesnať ma do svojho programu.“

„To si viem predstaviť.“ Ignorujúc troch mužov,

ktorí ich zmätene pozorovali, dodala: „Len si pomyslíte, koľko nevinných duší musí pokúšať, koľkých hazardných hráčov musí ničiť, koľkých pijanov zvádzať na pohárik. Ako by si vôbec mohol nájsť čas na človeka, ako ste vy, ktorý tak ochotne prichádza na pomoc dáme? Zjavne nie ste dosť zlý, aby ste si zaslúžili jeho záujem.“

„To by ste sa teda čudovali,“ utrúsil sucho. „Okrem toho Luciferovi prináša väčšie potešenie kaziť slušných džentlmenov než tých zlých.“ Toto bol jednoznačne najzvláštnejší rozhovor, aký kedy viedol s debutantkou.

„Výborná poznámka. Tak ho teda pozdravte, keď s ním najbližšie budete.“ Hlas jej stvrdol a úkosom pozrela na ich spoločníkov. „Zdá sa, že v poslednom čase je vo svojich aktivitách príliš horlivý.“

Keď sa páni zatvárali urazene, Clarissa sa do toho rýchlo vložila: „Nebud'te hlúpi. Čert má len toľko práce, koľko mu ľudia dovoľia, a my mu nedovoľíme, aby sa tu poľľakoval, však, Warren?“ Zavesila sa mu na predlaktie.

„To teda nie. To by bol hriech.“

„Rovnako ako moje príšerné spôsoby.“ Clarissa sa usmiala na svoju priateľku. „Zabudla som vás predstaviť. Delia, dovoľ, aby som ťa zoznámila so svojim bratrancom, markízom z Knightfordu a záchrancom náramkov. Warren, toto je moja dobrá priateľka, slečna Delia Trevorová, najinteligentnejšia žena, akú poznám, napriek jej nevychovej ľavej ruke.“

Cynicky čakal, ako sa slečna Trevorová žiarivo usmeje, keď si uvedomí, aký je to prvotriedny úlovok. Preto ho prekvapilo, keď sa jej výraz namiesto toho rozplynul do prostej zdvorilosti. „Rada vás spoznávam, pane. Clarissa mi o vás veľa rozprávala.“

Prižmúril na ňu oči. „O tom nepochybujem. Moja sesternica miluje klebety.“

„Podľa toho, čo som počula, nie viac ako vy, keďže na ne neustále dávate podnety.“

„Rád občas priložím polienko do ohňa.“

„Nepochybne to oceňujú. Inak by sa museli uspokojiť s podpichovaním starých dievok a ja by som si potom nikdy neodдыхla.“

Odfrkol. „Vás by mohli sotva považovať za starú dievku, madam. Sesternica mi povedala, že toto je vaša prvá sezóna.“

„A dúfam, že aj posledná.“ Keď ostatní mladíci za-protestovali, dodala: „No tak, páni. Viete, že nie som spoločenský typ.“ Chladným pohľadom si premerala Warrena. „Cítim sa lepšie v menej vznešenej spoločnosti. Vy, pane, ste na mňa príliš svetácky a sofistiko-vaný.“

„O tom akosi pochybujem,“ utrúsil.

„Počujem, že sa začína tancovať,“ zapojila sa Clarissa. „Možno si to vy dvaja vyriešite, ak si spolu zatan-cujete.“

Musel potlačiť smiech. Clarissa bola v takýchto machináciách zvyčajne oveľa šikovnejšia. Muselo jej na tejto dievčine naozaj mimoriadne záležať. Za-čínal chápať prečo. Slečna Trevorová bola dosť zábav-ná. Aspoň sa naňho nepozerala cez prsty pre jeho mo-rálne poklesky.

Na ženu, ktorá má údajné tajné stretnutia s neja-kým nevhodným nápadníkom, to však bolo dosť zvláštne.

„Výborný nápad.“ Vystrel ruku k mladej dáme. „Pôj-deme?“

„No tak moment,“ prerušil ho Pitford. „Slečna Tre-vorová už prisľúbila prvý tanec mne.“

„To je pravda,“ povedala Warrenovi s náznakom výzvy v hlase. „Sľúbila som už všetky tance na dnešné popoludnie.“

Hm. Warren sa obrátil na Pitforda. „Pred chvíľu vás hľadal Fulkham. Myslím, že je v kartárskom salóniku. Idem tam a poviem mu, že vás nájde tancovať so slečnou Trevorovou.“

Pitford zbledol. „Ja... ehm... nemôžem... teda...“ Uklonil sa slečne Trevorovej. „Prepáčte mi, madam, ale budem sa musieť vzdať tohto tanca v prospech jeho lordstva. Zabudol som na predchádzajúci záväzok.“

Chlapík sa rozbehol k dverám tak rýchlo, ako mu to jeho tesné nohavice umožňovali. Pravdepodobne dlhoval Fulkhamovi fúru peňazí.

Pitfordov odchod stačil na to, aby sa ostatní dvaja páni ospravedlnili a nechali Warrena osamote s jeho sesternicou a so slečnou Trevorovou.

S úsmevom opäť ponúkol ruku Clarissinej priateľke. „Zdá sa, že už môžete tancovať. Ideme?“

Na jeho prekvapenie trúfalá dievčina zaváhala. Očividne však vedela, že markíza neradno odmietať, tak prijala jeho ruku. Nepozrela sa však naňho, len zachmúrene hľadela pred seba.

Keď zamierili k trávniku, kde sa tancovalo, utrúsila napätým tónom: „Vždy je všetko po vašom, lord Knightford?“

„Rozhodne sa o to snažím. Načo mi je titul, keď z času na čas nemôžem využiť takúto výsadu?“

„Aj keby to znamenalo, že nejakého chudáka prinúтите ujsť z príjemného večierka?“

Uprpel na ňu pohľad. „Pitford je až po uši v dlhoch a hľadá si bohatú manželku. Mali by ste sa mi poďakovať.“

„Viem, čo je zač. Viem, akí sú všetci. Na tom mi nezáleží. O žiadneho z nich nemám romantický záujem.“

Vtiahol ju do víru tanečníkov. „Pretože máte radšej niekoho, koho ste nechali doma? Alebo pokukujete po niekom inom v meste?“

Videl, ako spozornela. „Na muža takého vznešeného postavenia sa až prekvapujúco zaujímate o môj život. Prečo?“

„Len tancujem s priateľkou svojej sesternice,“ hladko unikol. „Na ženu, ktorá nemá záujem o troch lovcov majetku, s ktorými ste práve boli, ste si ich veľmi elegantne omotali okolo prsta a prinútili uchádzať sa o vašu pozornosť.“

Zadívala sa naňho. „Netuším, čo tým myslíte.“

„Spona na tom náramku nebola zlomená, slečna Trevorová.“ Keď zažmurkala, vedel, že trafil do čierneho. „Takže sa domnievam, že ste ho do fontány hodili z nejakého iného dôvodu.“

Keď sa v tanci prisunuli k sebe, stíšil hlas. „A ak to nebolo preto, aby ste vzbudili záujem tých mužov o vašu osobu, natíska sa mi otázka, aký iný dôvod ste mohli mať, aby ste riskovali takú sentimentálnu pamiatku. Nechcete mi to objasniť?“

2

Vďakabohu, že sa v tanci práve vtedy rozdelili a dal Delii šancu popremýšľať o odpovedi. Akoby nestačilo, že jeho lordstvo odohnalo lorda Pitforda, ešte musí strkať nos do jej záležitostí?

Muži ako on nerobili nič bezdôvodne. Len ten dôvod nikomu neprezradili.

Ako jej brat Reynold.

Od smútku jej zovrelo brucho a zaľala zuby. Odmietala na to práve teraz myslieť – ako ich sebecky opustil. Ako sa opovážil nechať ju upratovať jeho neporiadok, uisťovať sa, že Brilliana a malý Silas sú v bezpečí?

Zrejme predpokladal, že sa jednoducho vydá za nejakého chlapa, ktorý sa o nich postará. No odhliadnuc od praktických ťažkostí, ktoré s tým súviseli, to posledné, čo po otcovi a Reynoldovi vo svojom živote potrebovala, bol ďalší sebecký muž.

Takže hoci si chcela užívať tento trblietavý svet tancov a hudby aj duchaplných lordov, byť mladá a bezstarostná, nešlo to. Mala rodinu, o ktorú sa musela starať.

A teraz ju lord Knightford, známy zhýralec, podozrivo pozýval do tanca. Iste dobre vedel, kedy má jeho sesternica za lubom svoje obvyklé dohadzovanie, tak prečo by na to mal pristúpiť? Ibaže by mal nejaký iný dôvod.

Mohol mať o ňu skutočne záujem? Delia sa rozhliala po kruhu, ktorý s lordom Knightfordom vytvorili s ďalším párom. Veľmi nepravdepodobné. Bohatý markíz ako on mohol mať ktorúkoľvek ženu, ktorú chcel. Najmä s tými bezodnými tmavými očami, čeľusťou takou ostrou, že by sa ňou dalo rezať sklo, a dokonale učesanými havraními vlasmi, po ktorých by žena najradšej siahla a rozstrapatila ich.

Čo by urobil, keby to spravila?

Božemôj, musela prísť o rozum. Pokojne by to mohol byť jej nepriateľ. Čo na tom, že bol údajne jedným z tých chlapíkov z Klubu svätého Juraja? Samozvaný ochranca ženských cností, ktorý si vymieňal informácie o lovcoch majetku, aby zistil, kto je nebez-